

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾ (herefter »charteret«) sammenholdt med dets artikel 38 samt artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽²⁾ fortolkes således, at hvis en retsinstant i en tvist vedrørende en forbruger-aftale, skal vurdere, om et vilkår er urimeligt, og en retsinstant i en anden medlemsstat beviseligt allerede har fastslået, at et lignende eller identisk kontraktvilkår under tilsvarende faktiske omstændigheder er urimeligt, har forbrugeren da krav på, at den retsinstant, for hvilken forbrugeren har indbragt sagen, ved vurderingen af, om det pågældende vilkår er urimeligt, tager hensyn til den afgørelse, der er truffet af en retsinstant i en anden medlemsstat?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, tilside-sætter den retsinstant, hvorved sagen er anlagt, charterets artikel 47 sammenholdt med dets artikel 38, hvis den ikke tager hensyn til afgørelsen fra en retsinstant i en anden medlemsstat af om et kontraktvilkår med lignende eller identisk indhold er urimeligt?

⁽¹⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Appel iværksat den 22. august 2012 af Fruit of the Loom, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 21. juni 2012 i sag T-514/10 — Fruit of the Loom, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-392/12 P)

(2012/C 355/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Fruit of the Loom, Inc. (ved barrister S. Malynicz og solicitor V. Marsland)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 21. juni 2012 i sag T-514/10 ophæves.

— Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale appellants omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har underkendt, at der i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾, faktisk er tre faser i undersøgelsen. For det første skal særpræget ved varemærket, som det er registreret, undersøges. For det andet skal særpræget ved varemærket, som det er brugt, undersøges. For det tredje skal det undersøges, om varemærkets særpræg, som det er registreret, forandres. Hvis Retten havde anvendt denne fremgangsmåde korrekt på bevismaterialet, ville den have indset, at beviset for brugen opfyldte betingelserne i EF-varemærkeforordningens artikel 15, stk. 1, litra a).

Retten har indført en fejlagtig fortolkningsregel for EF-varemærker, hvorefter en ordbestanddel i et varemærke — hvis forbrugere i en medlemsstat ikke forstår den (enten fordi den er et uklart ord på et andet fællesskabssprog, eller fordi den ikke ligner et ord på deres eget sprog) — ikke desto mindre skal anses for at have det samme særpræg som en ordbestanddel, som forbrugere forstår, og som i sig selv har særpræg.

Retten har undladt at tage hensyn til eller analogt at anvende Domstolens praksis vedrørende brug i forbindelse med opnået fornødent særpræg i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 7, hvorefter et varemærke i overensstemmelse med sag C-353/03, Société des Produits Nestlé S.A. mod Mars UK Limited, Sml. I, s. 6135, kan få fornødent særpræg som følge af brugen af dette varemærke som en del af eller sammen med et registreret varemærke.

Retten har fordrejet de faktiske omstændigheder vedrørende appellants brug af ordet FRUIT ved dennes uformelle forbindelser til kunder. I modsætning til Rettens konstatering var denne brug ikke rent intern og den udgjorde en reel brug af varemærket.

Retten har fordrejet de faktiske omstændigheder vedrørende appellants brug af varemærket FRUIT på appellants netsted www.fruit.com. I modsætning til Rettens konstatering, havde denne brug til formål at reklamere for varer og den var reel.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Fermo (Italien) den 29. august 2012 — straffesag mod M

(Sag C-398/12)

(2012/C 355/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Fermo

Tiltalt i straffesagen

M

Præjudicielt spørgsmål

Er en endelig beslutning om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, som er truffet i en medlemsstat, der har tiltrådt gennemførelseskonventionen ⁽¹⁾, efter en omfattende forundersøgelse inden for rammerne af en sag, som kan genoptages såfremt der fremkommer nye beviser, til hinder for, at strafforfølgning indledes eller gennemføres mod den samme person og vedrørende de samme handlinger i en anden kontraherende stat?

⁽¹⁾ Konvention til gennemførelse af Schengen-aftalen af 14.6.1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT 2000 L 239, s. 19).

Sag anlagt den 7. september 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-411/12)

(2012/C 355/16)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, S. Thomas og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dels artikel 3, 4 og 5 i Kommissionens beslutning 2011/746/EU af 23. februar 2011 om Italiens statsstøtte nr. C 38/B/04 (ex NN 58/2004) og nr. C 13/06 (ex N 587/2005) til virksomhederne Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA og Syndial SpA (meddelt den 24.2.2012 under nummer K(2011) 956 og offentliggjort i EUT L 309 den 24.11.2011, s. 1-22), dels TEUF-traktaten, idet den ikke før udløbet af den fastsatte frist har vedtaget alle de nødvendige bestemmelser for at ophæve den støtteordning, der ved beslutningen blev fundet ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den frist, der er fastsat i beslutningen om tilbagesøgning af statsstøtte, som er erklæret ulovlig, udløb den 24. juni 2011. Desuden havde sagsøgte pligt til inden den 24. april 2011 at meddele Kommissionen størrelsen af det samlede støttebeløb, som skulle tilbagesøges, og de foranstaltninger, der var vedtaget og planlagt for at efterkomme beslutningen

På tidspunktet for anlæggelsen af denne sag har sagsøgte endnu ikke vedtaget de nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den støtte, som er blevet udbetalt til de støttemodtagende virksomheder, eller fremsendt Kommissionen alle de oplysninger, som der er blevet anmodet om.

Appel iværksat den 13. september 2012 af Bolloré til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 27. juni 2012 i sag T-372/10, Bolloré mod Europa-Kommissionen

(Sag C-414/12 P)

(2012/C 355/17)

*Processprog: fransk***Parter**

Appellant: Bolloré (ved avocats P. Gassenbach, C. Lemaire og O. de Juvigny)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, idet Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og begrundelsespligten ved ikke at have draget nogen konsekvens af, at selskabet Bolloré til forskel fra Stora, som befandt sig i en tilsvarende situation, blev straffet i sin genskab af moderselskab.
- Den appellerede dom ophæves, idet Retten har tilsidesat artikel 41 i charteret om grundlæggende rettigheder og EMRks artikel 6, begrundelsespligten og pligten til rigtig gengivelse, Bollorés ret til forsvar, virkningen af annullationen af beslutning 2004/337/EF ⁽¹⁾, den materielle retskraft, og artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement ved at fastslå, at sagen blev pådømt inden for en rimelig frist, og at Bolloré var i stand til at forberede sit forsvar af de fremførte klagepunkter.
- Den appellerede dom ophæves, idet Retten har tilsidesat proportionalitetsprincippet og billighedsprincippet ved at afvise at nedsætte den pålagte bøde på grund af denne sags faktuelle og processuelle kontekst.
- Domstolen træffer i medfør af artikel 61 i statuten for Domstolen selv endelig afgørelse i sag T-372/10 og annullerer herefter anfægtede beslutning, for så vidt som den vedrører Bolloré, og Domstolen nedsætter under alle omstændigheder under udøvelse af sin fulde prøvelsesret den bøde, som Kommissionen har pålagt Bolloré, og som Retten har stadfæstet.
- For det tilfælde at Domstolen ikke træffer afgørelse i denne sag, udsættes afgørelsen om sagens omkostninger, og sagen hjemvises til Retten til fornyet prøvelse i overensstemmelse med Domstolens dom.